

तत्त्येतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाहपतये वा परिपतये गृह्णामीति ॥ १० ॥ तनू-
 न्ने शाक्यरायेति । यो वाऽअयं पवतऽएष तनूनप्ता शाक्य एतस्माऽउ हि गृ-
 ह्णाति तस्मादाह तनूनप्ते शाक्यरायेति ॥ ११ ॥ शक्नऽओजिष्ठायेति । एष वै
 शक्नौजिष्ठ एतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाह शक्नऽओजिष्ठायेति ॥ १२ ॥ अथा-
 तः समवमृशत्येव । एतद् देवा भूयः समामिरऽइत्थं नः सोऽमुथासद्यो न एत-
 दतिक्रामादिति तथोऽएवैतऽएतत्सममत्तऽइत्थं नः सोऽमुथासद्यो न एतदतिक्रा-
 मादिति ॥ १३ ॥ ते समवमृशन्ति । अनाधृष्टमस्यनाधृष्टं देवानामोज इत्यनाधृष्टा
 हि देवा आसन्ननाधृष्टाः सह सन्तः समानं वदन्तः समानं दध्ना देवानामोज
 इति देवानां वै जुष्टास्तन्वः प्रियाणि धामान्यनभिश्स्त्यभिश्स्तिया अनभिश्स्ते-
 न्यमिति सर्वाऽ हि देवा अभिश्स्तिं तीर्णा अज्जसा सत्यमुपगेषमिति सत्यं वदा-
 नि मेदमतिक्रमिषमित्येवैतदाह स्विते मा धा इति स्विते हि तद्देवा आत्मान-
 मदधत यत्सत्यमवदन्यत्सत्यमकुर्वन्तस्मादाह स्विते मा धा इति ॥ १४ ॥ अथ या-
 स्तद्देवाः । जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धं समवददिरे तदिन्द्रे संन्यदधतैष
 वाऽइन्द्रो य एष तपति न ह वाऽएषोऽग्रे तताप यथा द्वेदेमन्यत्कृत्तमेव
 द्वेवास तेनैवैतद्वीर्येण तपति तस्माद्यदि बहवो दीक्षेरन्गृहपतयऽएव व्रतमभ्यु-
 त्सिच्य प्रयक्ष्युः स हि तेषामिन्द्रभाजनं भवति यद्यु दक्षिणावता दीक्षेत यजमा-
 नायैव व्रतमभ्युत्सिच्य प्रयक्ष्युरिदं ह्याङ्गुरिन्द्रो यजमान इति ॥ १५ ॥ अथ या-
 स्तद्देवाः । जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धं समवददिरे तत्सार्धं संजघ्ने तत्सा-
 माभवत्तस्मादाहुः सत्यं साम देवजं सामेति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [४. २] ॥

आतिथ्येन वै देवा इष्टा । तान्समदविन्दते तानूनप्तेः समशाम्यन्तऽएतस्य
 प्रायश्चित्तिमैह्यदन्योऽन्यं पापमवदन्नाह पुरावभृथात्पुनर्दीक्षामवाकल्पयन्तऽए-
 तामवात्तरां दीक्षामपश्यन् ॥ १ ॥ तेऽग्निनैव त्वं विपल्याङ्गयन्त । तपो वाऽअ-